לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

Torah Taylin Publications 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 © All Rights Reserved

חג השבועות / חג הבכורים / זמן מתן תורתינו Chag HaShavuos ... Zman Matan Toraseinu May 26-27, 2023 – און העשפ"ג וועס זיין איין איין איי

חג השבועות - יוֹם הדין הרוחני

עיצומו של יום. הימים האלו של ההכנה לקבלת התורה, מסוגלים ביותר לכפר . יצוונות ולהמתיק הדינים ע"י שהאדם מקבל עליו צול תורה וצול מלכות שמים. כמו שמובא בירושלמי (ר"ה פ"ד ה"ח) וז"ל: אמר להם הקב"ה מכיוז שקבלתם עליכם עול תורה. מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימיכם. עכ"ל. ומשום כר לא כתוב בקרבו זעיר של שבועות "חטאת" כמו בשאר מועדים שכתוב "שעיר עיזים חטאת" משום היום טוב עצמו מכפר. ומוב**א בספה"ק בית אברהם** וז"ל: שבועות כנגד יום הכיפורים. מכפר על חייבי כריתות כמו יום כיפור. ושם כתוב כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו. "תטהרו" בגימטריא "כתר" שהוא בחינת זלכות. היינו שיקבל עליו עול מלכות, ואז היום יכפר ויטהר ויתהפר לו מכרת לכתר. אר כמו המטהר במקוה אם נשאר אפילו שערה אחת בחוץ לא עלתה לו טבילה. כמו צריכה להיות קבלת עול מלכות שמים על כל עניני הגוף. עכ"ל. וכז מובא בספר קדוש קדושת לוי. שיום טוב של שבועות זה כביכול יום נישואיז של כלל ישראל עם שי"ת. כמ"ש ביום התונתו זה מתן תורה, ואמרו חז"ל (ירושלמי ביכורים ג' ג') הנושא אישה מוחליז לו על כל עוונותיו. וא"כ גם בשבועות הוי מחילת עוונות.

ה' אלוכוד מייםריד. ולמעשה צריר האדם לדעת. שגם כאשר באים עליו יסורים קשיים חס וחלילה בכל תחום שהוא הן בגשמי והן ברוחני צריר לקבל הכל באהבה. לזכור ש"כאשר ייסר איש את בנו ה' אלוקיך מייסריך". (דברים ח. ה) והכל לטובתו לכפרת עוונותיו. ובעצם כל המטרה של יסורים זה בשביל להזכיר לאדם שצריר התקרב לבוראו ולתקן את דרכיו. [ושמעתי ממורי ורבי כ"ק הגה"צ רבי בנימין

לעודים נואת חרב אברום זנטגל אבשלט אברום אברום אברום אברום

הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם ע"ב (פסחים פח:) - בענין הענין להתענג בחג השבועות

דועים דברי הגמ' דבחג השבועות כו"ע לא פליגי דבעינו נמי "לכם", דהיינו שישמח בו במאכל ומשתה". וכבר עמדו כל המפרשים והקשו. שהרי ביום של קבלת תורה. ראוי שתהא יום שהוא כולו לה'. ולא יהיה האדם עוסק כלל בעניני גשמיות. א"כ מהו כוונת הגמ'. ויש להק' עוד, שהובא בשם **הגר"א.** שכל יום טוב יש לה מצוה מיוחדת בפנ"ע, כגון בסוכות יש מצות סוכה. בראש השנה יש מצות שופר, ופסח יש מצות אכילת מצה. ובשבועות יש מצות "לכם". וצ"ב מדוע מצוה זו. שהאדם מענג את יום טוב. הוא עניז בדוקא לחג השבועות?

ונראה דיש לבאר העניז על פי דברי הגמ' בשבת (פח. ע"ב): "בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברור הוא: רבונו של עולם. מה לילוד אשה בינינו? אמר להו: לקבל תורה בא. אמרו לפניו: חמודה גנוזה שגנוזה לר תשע מאות שבעים וארבעה דורות קודם שנברא העולם, אתה מבקש ליתנה לבשר ודם? מה אנוש תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו ה' אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך יל השמים! - אמר לו הקדוש ברוד הוא למשה: החזיר להן תשובה! - אמר לפניו: רבונו

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

מאת הגאון מו"ר חרב ברוך הירשפלד שליט"א, דעש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלגד הייטס

Relevant Halachos for the Yom Toy of Shavuos Drinking Throughout the Night. Many people maintain the old custom of staying up the whole night of Shavuos learning *Torah* (some learn the specific topics set up by the *Mekubalim* known as "Tikkun"). These people often drink hot coffee or tea throughout the night to give them energy and help them stay awake. There are a number of halachic questions regarding the berachos on these drinks, both before and after.

- 1- Can one *beracha* exempt all the drinks all night even if there 2) If one feels that he needs to drink constantly, perhaps to keep might be long breaks? (תשובה: כדי שיעור עיכול) (ו)
- 2- What is the length of a break that might cause the first beracha to expire and make it too late to say an after-beracha? (תשובה: יש אומרים ע"ב [72] דקות, וי"א ל' [30] דקות, ויש עוד דעות)
- 3- What are the time and volume amounts to surely necessitate or surely not necessitate an after-beracha?

'תשובה: י"א כדי אכילת פרס והוא בערך ד' [4] דקות וי"א שיעור קטן, ושיעור משקים לברכה אחרונה נחלקו אי רביעית או כזית)

Solutions. Because of the above-mentioned doubts either of the two following methods is recommended.

- 1) One should make an initial beracha, drink one or two cups and have in mind with his first beracha to drink now and "decide later, after the ברכה אחרונה, if he'll drink more." In this first "drinking session" at some point, when a hot drink cools down, some of his drinking should consist of 3 oz. in a 4-min, span (if possible in a 15-second span) and he should say "בורא נפשות" after his cup(s). If he later feels he needs to drink more, he should repeat the above.
- himself awake, he should say one beracha for the whole night and try to not let any 30 minutes go by without a sip of his drink. Regarding the ברכה אחרונה. he should make sure at some point during the evening to have 3 oz. in a 4-min. span as mentioned above, and not forget the ברכה אחרונה at the end of the evening. Alternatively, he should sip small sips and not consume more than one ounce in any 4-min. span. Then, he does not need to say a ברכה אחרונה.

IMPORTANT NOTE: These halachos apply all year round to those who drink tea/coffee while they are learning.

בין הריחיים - תבלין מדף היומי - גיטין ב.

says since the *halacha בברו* בפני נכתב ובפני נכתב ובפני נרתם he must say בודינת הים he must say - "בפני נכתב ובפני נדתם" is that the בקיאין בהלכות לשמה they are not מדינת הים, we are concerned that mavbe it wasn't written בשמה, we are concerned that mavbe it wasn't written so we make the שליח attest to the fact that it was and it is אבשר holds our concern is that the שלים might later claim this א is a forgery and since it was written and signed overseas, we might not find anyone local that can confirm the witnesses signatures, so he must say בפנ"כ ובפנ"ח time he gives the wife the ע.כ. If he fails to do so, he must take it back from her and give it to her again while saying the words בבפני נכתב ובפני נכתב ובפני נכתב ו

The עם הארץ brings a עם הארץ that הקודש must be said in שליח brings a עם הארץ is an עם הארץ and can't say the words, then we explain to him the translation of the words and have him repeat the words in (לשוו קודש after us. The סובר חת"ם סופר חת"ם סופר hings a proof to this from the Gemara) והידישיו חת"ם סופר הודישיו הידישיו הידישי הידישיו הידישי הידישי הידיש but we are concerned that since this statement is a bit lengthy. he בפנ"כ לשמה ובפנ"ח לשמה should sav רבה that רבה really holds that the שליח might omit some words and that would invalidate the Get. The Gemara asks that even in the short version of only saying מפנ"נ רבפנ"ח he might still leave out a word and explains that 1 word out of 3 he might omit, but 1 out of 2 he won't. In other words, by saving בבפני נכתם - 2 words, he won't leave out one of them, and when saving בפני נחתם he won't leave out one of those words either. Explains the בפני נחתם this is all well in where he can say this statement in 2 words, but in other languages it might take more than 2 words to get this point across. This could be the reason why it should be said לכתחילה it's still הכשר if's the ביאור הגר"א. The ביאור הגר"א. The ביאור הגר"א if it wasn't said in בדיעבד if it wasn't said in בייעבד grques and says that even גי ary be written in any language. כשר at is בלשון לעז as we see even the actual גי may be written in any language.

זטעמא דקרא כי תצאן **ר' חיים קנייבסקי** is called a גע is because the letters a ספר כריתות is because the letters a or never found next to each other in ג'ק, ז"צ, ז"ץ. This is a סיכנו להרחקה. So we use these 2 letters to form ג'ק, ז"צ, ג'ץ, R' Chaim asks that the letters ג'ק, ז"צ, ז"ץ, איצי, דא מיצו להרחקה. R' Chaim asks that the letters מיצו להרחקה. are also not found together! So why not use them? He answers that maybe because λ and υ are the first 2 letters not next to each other.

The אחר"ס סינבי has says that the תנא wanted to open the masechta with something that wasn't פורעניות. like divorce usually is, so he began the first *Mishnah* with a case where the בעל sends a גט from overseas [המביא גט ממדינת הים] for her benefit in order that she doesn't remain ar עגונה. He brings a עגוניך" to this: the גימטריא of "המביא" המביא". This is the opposite of "אם לא תמצא חן בעיניך".

The Alter of Marinover shlita would say:

"After Bnei Yisroel told Moshe, 'All that Hashem says, we will do and we will hear,' Moshe brought their response to Hashem. He did not have to because obviously Hashem knew what they said. We see this from the fact that when Moshe returned to Hashem to relay their answer, Hashem tells him, 'I am going to come to you.' Why doesn't Hashem wait to hear their reply? Because he knew their reply already and even so He directed His words to Moshe. However, Moshe didn't need to give over their reply; it was only out of sheer humilty that he directed *Hashem's* attention to all the people - not only himself."

A Wise Man would say: "What is achdus? If everyone is moving forward together, then success takes care of itself."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

We ARE such a beautiful nation! יירל רחל בת הרה"ג ר' חיים יעקב ווווסס קבלה לכבוד השכינה tool!!!

855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomavim.org

לעי"נ האשה החשובה מרח ברכה ישראל זצ"ל. יאהרצייט יום ב' רשבועות. חנצב"ה

ואפשר לומר שכמו שאמרו חז"ל (סוכה דף נב.) כל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו, כמו כן יש ענין זה בימים שהם קדושים יותר, כחג השבועות ושאר ימים קרושים, שם היצה"ר משקיע כוחות עצומים לבטל את האדם מז התורה. וצריר להלחם אתו בכוחות עצומים. לכז הלימוד תור מלחמה כזו חשוב ביותר. וכמו שאמרו חז"ל (אבדר"נ. ג. י) דאחר בצער חשוב יותר ממאה שלא בצער. **והרבו תחינה ובקשה.** וימים אלו של זמן מתן תורתינו מסוגלים ביותר לפעול אצל השי"ת שיפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו. וראוי להשקיע בתפילה בימים אלו ובפרט ביום טוב הקדוש עצמו. וידוע שאצל צדיקים ארכה התפילה בחג השבועות שעות ארוכות. ומסופר שאצל **החתם סופר** בישיבתו ארכה ברכת אהבה רבה בחג השבועות משר כמה שעות. ובאמת קל וחומר יש כאן מראש השנה שהוא יום הדיז על גשמיות ומבקשים אנו הרבה על חיים ופרנסה. כל שכן ביו"ט של שבועות שהוא יום הדין הרוחני ראוי לבקש על חיינו הרוחניים, ועל

הצלחה בתורה וביראת שמים ושנוכל להתגבר על יצרינו. ושיתו בלבנו אהבתו

ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם.

רבינוביץ זצ"ל שהאדם יכול לדעת לפי היסורים מה עליו לתקו כי הקב"ה מתנהג

עד היכז תכלית יסוריז? ומסיק שם בגמ׳ אפילו הושיט ידו לכיס ליטול שלוש ועלו

בלימודו ובתפילתו ובשאר עניני עבודת השם. הכל נכלל בגדר יסורים. כשמתגבר

בידו שתיים. ופירש"י משום דאיכא טירחא למיהדר ולמישקל שלישית.

ומתעסק בכל זאת בתורה ועבודת השם איז לר כפרת עוונות גדולה מזו.

ולמעשה גדר היסורים הוא אפילו בדבר קל ביותר. כמ"ש חז"ל (ערכין דף טז)

וכמו כן צריך לדעת כי כל הקשיים וחוסר חשק ובלבולים שיש לאדם ברוחניות.

של עולם. מתיירא אני שמא ישרפוני בהבל שבפיהם. – אמר לו: אחוז בכסא כבודי וחזור להז תשובה. שנאמר מאחז פני כסא פרשז עליו עננו. ואמר רבי נחום: מלמד שפירש שדי מזיו שכינתו ועננו עליו. אמר לפניו: רבונו של עולם. תורה שאתה נותז לי מה כתיב בה - אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים. אמר להן: למצרים ירדתם. לפרעה השתעבדתם. תורה למה תהא לכם? שוב מה כתיב בה - לא יהיה - לר אלהים אחרים. ביז הגויים אתם שרוייז שעובדיזעבודה זרה? שוב מה כתיב בה זכור את יום השבת לקדשו כלום אתם עושים מלאכה שאתם צריכיז שבות? שוב מה כתיב בה - לא תשא. משא ומתו יש ביניכם? שוב מה כתיב בה - כבד את אביך ואת אמך אב ואם יש לכם? שוב מה כתיב בה לא תרצח לא תנאף לא תגנב. קנאה יש ביניכם, יצר הרע יש ביניכם? מיד הודו לו להקדוש ברור הוא". ע"כ.

מבואר מדברי הגמ', שעיקר זכות שזכה משה רבינו לקבל את התורה היה בזה שהמלאכים אין להם יצר הרע, ואין להם כל העניני גשמיות, ואין להם מדות רעות וכו'. וא"כ נראה דיש לפרש. דמאחר שעיקר הנצחוו של התורה היה בזה שיש לנו עונג בעניני גשמיות. א"כ ממילא ביום הזה. זהו עיקר המצוה. ואף על פי שזה יום של קבלת התורה ועניני רוחני, אנו מראים שע"י כל תענוגי גשמיות, אנו עובדים את השי"ת. ומתענגים את יום החג השבועות. דוקא באופו זה. ואפשר שזהו כוונת הגר"א, שמטעם זה זהו עיקר מצות חג השבועות.

מעשה אבות סימו

לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי ... מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי וגו' (תהלים קים-צב.צו)

Chazal tell us: "V'Talmud Torah K'neged Kulam - Learning Torah is equal to all mitzvos." What is the meaning of this statement? If it means that learning *Torah* is more important than honoring one's parents, visiting the sick and all the other mitzyos, then why even bother to mention them at all? Should we not just spend all of our time exclusively learning Torah?

The Yom Tov of Shavuos is a wonderful time when many chassidim travel to distant cities to be with their mentors as the holiday is primarily based around the concept of *Torah* learning and a reacceptance of faith. It is a period of time that fosters a feeling of rebirth, and a tremendous pride to be a member of the Jewish Nation - the Chosen Nation. Who better to spend it with than with one's Rebbe? To spend Yom Tov attending the Rebbe's tish is an unforgettable and uplifting experience of immense proportions. In the olden days especially, and even today, thousands upon thousands of *chassidim* leave their homes and opt to bask in the holy and rarefied presence of the Tzaddik, the Rebbe, who imparts lofty words of Torah and Chasidus, Sherayim (leftover food) and life-altering messages to the eager and adulating masses.

A chassidish boy of about 11 years old was stuck at home in Bnei Brak for Shavuos one year. Most of his friends had made their way to Yerushalayim to be with their Rebbe for Yom Tov, but this boy couldn't afford the bus fare to get there, and so he stayed home for Shavuos. He was despondent and embarrassed, and didn't want to venture to any of the chassidish shtieblach to be with other "nebach's" who weren't able to go. Instead, for the first time in his life he entered the Beis Medrash of Ponovezh Yeshiva after the seudah on Shavuos night, and sat down in a corner to say Tikkun Leil Shavuos.

A few minutes later, a bochur came over and asked him to move, since this was his seat. Shortly after he found another place to sit, someone else asked him to relocate for the same reason. The scenario repeated itself seven times, and as the boy just stood there helplessly scanning the cavernous *Beis Medrash* for an empty place, he felt a tap on his shoulder. He turned around to see an older man who smiled at him and said, "Are you looking for a *chavrusa*? I need a *chavrusa*, do you want to learn?" The young *chasid* agreed and they found a place right upfront. The two sat together and learned *Maseches Shabbos* for five hours straight, and it was only in the morning that this eleven-year-old boy found out that his *chayrusa* was none other than the Rosh Yeshiva of Ponevezh, R' Elazar Menachem Mann Shach zt"!! "V'Talmud Torah K'neged Kulam"!

Of course, the literal meaning of the words must also be understood; that after all is said and done, there is not anything in the world as precious, as valuable, and as potent as actually learning *Torah*.

Shortly after joining the prominent Mir Yeshivah in Yerushalayim, a bochur was surprised and even somewhat shocked to learn that the elderly lady working diligently in the yeshivah kitchen was none other than the widow of the eminent late Rosh Hayeshivah, R' Chaim Shmulevitz zt''. He saw her working hard in the kitchen every day and he felt uncomfortable that she was performing a menial job in order for him, a simple yeshivah student, to be able to eat.

He spoke about it to a friend and together they decided they had to do something to somewhat alleviate her burden. The next morning, they lingered around until breakfast was over and everybody had left the dining room. As Rebbetzin Shmulevitz began stacking up the many milk crates in order to drag them outside for the milkman to pick up as he delivers the milk early the next morning, he and his friend jumped into action. They quickly entered the kitchen and before *Rebbetzin Shmulevitz* could say anything or stop them, they stacked the milk crates and dragged them outside for the milkman to pick up.

As they came back inside to go upstairs to the Beis Medrash, Rebbetzin Shmulevitz came over and thanked them profusely for their tremendous assistance. She then added, "Uber zolst vissen az tzum blatt Gemara kumt ess nisht!" which loosely translates as, "As appreciative as I am of your help, you should know that sitting and learning a blatt Gemara is a greater and more worthwhile use of your time!" "V'Talmud Torah K'neged Kulam"! (Adapted from Portraits of Prayer, by Rabbi Eliezer Abish)

ורגליהם רגל ישרה ... (יחוקאל א-ז. הפמרה ליום א' של שבועות)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY TOTAL HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN

consider himself as having personally received the *Torah* on Har Sinai. In the Haftorah of the first day of Shavuos. Yechezkel HaNavi is shown a most outstanding vision of the Almighty. Yechezkel is standing at the river Kvar while in exile in Bavel, where he sees the holy Shechina atop a Divine, throne-like chariot. The chariot is held up by a group of four-faced living creatures. Those creatures were angels with their legs fused into one single, rigid leg.

R' Avraham HaKohen Pam zt"l quotes Chazal who say that a practical lesson may be learned from this fact. The Gemara (Moed Kattan 17a) states: "If a Rebbi resembles an angel of Hashem, then seek Torah from his mouth" - this is him worthy of having them "seek Torah from his mouth."

Chazal say that in every generation, a person should based on the words of Malachi HaNavi, "For a Kohen's lips shall guard knowledge, and teaching should be sought from his mouth, for he is a messenger of Hashem," (Malachi 1:7).

> Rav Pam then quotes the Baal Hafla'ah who explains how a Kohen is compared to an actual Rebbi. He says that the characteristic of an angel is that it is an "עומד" - a stagnant being, who stands in one place in time with no chances or opportunities to grow any higher than it already is. In this manner, a *Rebbi*, one who imparts Torah wisdom to others. must learn to accept the fact that he is required to put his student's growth above his own. Therefore, a Rebbi is akin to an angel, and his self-sacrifice for his students' benefit makes

הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם ע"ב (פסחים פח:)

לעילוי נשמת אבינו מורינו ורבינו הרב חיים

An almost universal minhag among Klal Yisroel is eating a milchig seuda, or at least kiddush with a dairy pastry on Shavuos. Myriad explanations are given. The **Mishna Berurah** quotes a *minhag* to eat honey and milk which metaphorically refers to the Torah, as it is written "דבש וחלב תחת לשונד". The **Chofetz Chaim** (elsewhere) asks: this seems to contradict an explicit posuk, "מתוקים מדבש". The *Torah* is sweeter than honey, not just equal. I saw an answer as follows. The **Rashba** writes that honey has two powers. If a small piece of an insect would fall into it, the honey would have the ability to transform it, over time, into honey. It also has the koach to preserve a complete object. (See Bava Basra 3b) The Torah too has these unique aspects of honey - to transform something and alter its actual physical makeup. So both are true - the *Torah* is sweeter than honey. Yet the Torah is also equal to honey in its ability to effect a transformation. This is why the word "חסא" which appears by every korban mussaf, is conspicuously missing by mussaf of Shavuos. Because when one accepts the Torah, its honey elements kick in and converts him into a different person. Thus, not only are the sins no longer his, it's as if he never sinned!

Chazal tell us: הכל מודים בעצרת דבעינו נמי לכם: Why is there is an emphasis on לכם? Seemingly the holiday celebrating the *Torah* should be completely *ruchniyus*! Perhaps we can say the following *machshava*, a homiletical *teitch*. Other *Yamim* Tovim help elevate us to attain new levels in ruchniyus. Shavuos is when Hashem says, "בעינן נמי לכם" - "I need you"! Your essence changes, and you become a new person. One who takes his *Torah* learning seriously knows how it impacts his entire being. This happens every year on Shavuos with a new Kabbolas HaTorah. Let us all be mekabel the Torah b'simcha צאיש אחד - in unity and B''H witness אחד" אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים" with the coming of Moshiach אחד בלב אחד!

משל למה הדבר דומה

ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע ... (שמת כר-ז)

משל: "Mazel Tov!" cried the excited crowd as the newly engaged chosson and kallah walked in the house. They looked shyly at each other, beaming with joy. Thus, began extensive preparations for the upcoming event. The siblings of each side began the phone call marathon, booking all the relevant appointments. The *chosson* went shopping for his new attire and his parents began making all the necessary arrangements pertaining to the wedding. Expensive or not, a wedding is a festive event well deserving of all the expenses.

Except for the *kallah*. She reasoned that it was ridiculous to spend such enormous amounts of money on a gown, flowers, and the like, when its only going to be used for four hours. Instead, she went to a local department store and picked out a beautiful dress, far less costly than the usual elaborate gown. She got fake flowers for half the cost of real dedication to this one-of-a-kind, exciting event!

ones. These she could even use after the wedding!

When the parents of the *chosson* found out what she was doing, they were quite disappointed. After discussing it with the appropriate parties, they called off the *shidduch*. They called the *shadchan* and explained their decision: "A wedding is a commitment of dedication between two sides. This is an extremely exciting time and an enormous amount of preparation goes into it. This girl is apparently not dedicated and therefore not very excited. Therefore, this *shidduch* is off!' נמשל: When Klal Yisroel received the Torah, explains R'

Shimshon Pinkus zt"l, we were so dedicated to this new commitment that we automatically cried out, "Naaseh V'Nishma - We will do and then we will listen!" This is the theme of this holiday. There aren't any special *mitzvos* we are commanded to perform on Shavuos, rather Chazal command us to enjoy lavish meals and joyous celebrations, to show our

שבע שבתות תחיינה עד ממחרת השבת שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת שבע שבעית תחשים יום (מכות כד.) בשליית תחשים יום (מכות כד.) משביעית תחשים יום (מכות כד.)

Shavuos means weeks. The Chag HaShavuos is actually dependent on the weeks that precede it. We are counting the weeks Shavuos is the day that the world has been waiting for since the beginning of time. It is the day we make "shavuos" promises We promise *Hashem* that we will refocus on our goals. We will realign our lives to fulfill the purpose for which we came here.

When *Hashem* was preparing to give the *Torah* to *Am Yisroel*, the angels argued that the *Torah* is so holy, it should stay up in Heaven and not be given to man, *Hashem* said to *Moshe Rabbeinu*, "Answer them." Moshe held onto the *kisei HaKayod* and asked them, "Were you in Egypt that *Hashem* took you out? Do you have parents to fulfill the *mitzyah* of *Kibud Av V'aim*?"

Did the angels not know this? They realized that *Torah* observance does not apply to them. So, why did they want it to stay in Heaven? The answer is because *Torah* has many levels. On a deeper, higher level, *Torah* does apply to angels. They said, "*Tein* lanu m'hodcha." Let us keep the Torah on the highest spiritual level. But what Moshe was telling them was that if you cannot keep *Torah* on ALL levels, even on the simplest level, then it is not for you. If the *Torah* was given to US, then it is OURS. Whether it is fulfilled on the most simple level, or on the deepest, most spiritual level, *Torah* was given to us. And only the holy Nation of Yisroel, with our physical bodies and exalted *neshamos*, can truly appreciate and fulfill the *Torah* on all levels.

The Jewish people are the perfect match for the *Torah*. *Hashem*, who is the Master *Shadchan* of the Universe chose us to be the *shidduch* for His *Torah* which means that *Torah* matches our *neshamos*. Every single Jew has a connection to *Torah*. Even if we don't have the head to understand the depths of *Torah*, we all have a heart to love *Torah*. It is this Jewish heart that has kept the fire of *Torah* alive throughout our history. It was the love for *Torah* that burned in the hearts of *Yidden* in every generation, which is the reason why we are all here today. Wishing all of Klal Yisroel, a wonderful and uplifting Chag Sameach!